Úvod do programovacích stylů o poznámky k přednášce

9. Funkcionální uživatelské rozhraní

verze z 5. prosince 2023

Lexikální uzávěry 1

Prostředí udává hodnoty proměnných. Například:

je prostředí, kde hodnota proměnné x je číslo jedna a proměnné y číslo dva.

Prostředí může mít rodiče, kterým je opět prostředí. Jediné prostředí, které nazýváme globální prostředí, nemá žádného rodiče.

Vykonávání kódu probíhá vždy v nějakém prostředí, které nazýváme aktuální. Při spuštění programu se kód programu vykoná v globálním prostředí. Pokud neřekneme jinak, myslíme vykonáním programu jeho vykonání v globálním prostředí.

Zjištování hodnoty proměnné variable v prostředí E probíhá následovně:

- Pokud prostředí E udává hodnotu V proměnné variable, pak je V výsledkem.
- Pokud prostředí E neudává hodnotu proměnné **variable**, ale má rodiče E_P , pak je výsledek hodnota proměnné variable v prostředí E_P .
- Jinak proměnná variable nemá hodnotu v prostředí E.

Například pokud by prostředí G:

bylo globální a prostředí E:

mělo za rodiče prostředí G, pak by v prostředí E měla proměnná x hodnotu 2, y hodnotu 2, z hodnotu 3 a proměnná a by hodnotu v prostředí E neměla.

Vyhodnocování výrazů v prostředí probíhá podle obvyklých pravidel. Například vyhodnocením výrazu:

x + y

povede v prostředí:

k hodnotě 3.

Vykonání příkazu:

```
variable = value
```

v prostředí E proběhne tak, že se v prostředí E vytvoří proměnná variable s hodnotou value. Připomeňme si, že neumožňujeme změnu hodnoty proměnných.

Například po vykonání:

$$y = x + 1$$

v prostředí:

x | 2

se prostředí změní na:

Každá funkce je určena:

- 1. parametry,
- 2. tělem
- 3. a prostředím vzniku.

Příkaz definující funkci:

vytvoří funkci s parametry $param1, \ldots, paramn$, tělem, body, kde prostředím vzniku bude aktuální prostředí, a v aktuálním prostředí vytvoří proměnnou function, kde hodnotou bude právě vytvořená funkce.

Například program:

```
def f(x, y):
    return x + y
```

přidá do globálního prostředí proměnnou ${\tt f}$, která za hodnotu bude mít funkci s parametry ${\tt x}$ a ${\tt y}$, tělem ${\tt return}$ ${\tt x}$ + ${\tt y}$ a prostředím vzniku rovným globálnímu prostředí.

Volání funkce probíhá tak, že

- 1. se nejprve vytvoří prostředí E, kde parametry funkce budou mít postupně hodnoty argumentů. Rodičem prostředí E bude prostředí vzniku funkce.
- 2. Poté se vykoná tělo funkce v prostředí E.

Například:

f(1, 2)

způsobí vytvoření prostředí E:

Rodičem prostředí E je globální prostředí (prostředí vzniku funkce ${\tt f}$). Poté se v prostředí E vykoná tělo funkce:

```
return x + y
```

To povede na návratovou hodnotu 3.

Definujme si funkci:

```
def g(y):
    def h(x):
        return x + y
    return h
```

Zavoláním:

$$h1 = g(2)$$

vznikne prostředí E_1 :

y | 2

v kterém se vykoná:

```
def h(x):
    return x + y
return h
```

Funkce h bude mít prostředí vzniku E_1 . Zavoláním:

h1(3)

vznikne prostředí E_2 :

Rodičem E_2 bude prostředí vzniku funkce $\mathtt{h1}$ tedy prostředí E_1 .

V prostředí E_2 se vykoná:

```
return x + y
```

Hodnota proměnné x se nalezne v prostředí E_2 a hodnota proměnné y v prostředí E_1 (rodič E_2). Výsledkem volání tedy bude 3.

Vyhodnocení lambda výrazu:

```
lambda paraml, ..., paramn: body
```

v prostředí E získáme funkci s parametry param1, ..., paramn, tělem return body a prostředím vzniku E.

2 Funkcionální uživatelské rozhraní

Budeme potřebovat knihovnu Functional Micro Widget (fmw) verze 2. Manuál ke knihovně se nalézá v souboru 09_fmw.py.

Prvky uživatelského rozhraní definujeme pomocí příslušných funkcí z knihovny. Například popisek s textem "Ahoj":

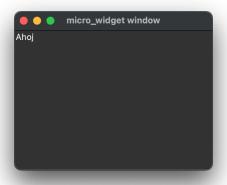
```
>>> label("Ahoj")
label('Ahoj', 0, 0)
```

Funkce display_window zavolaná na prvek uživatelského rozhraní zobrazí okno se zadaným prvkem.

Například příkaz:

```
>>> display_window(label("Ahoj"))
```

zobrazí okno:

Souřadnice prvku můžeme zadat přímo:

```
>>> label("Ahoj", 10, 50) label('Ahoj', 10, 50)
```

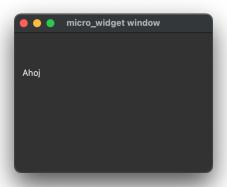
nebo posunutím:

uvidíme:

```
>>> moved(label("Ahoj"), 10, 50) label('Ahoj', 10, 50)
```

V obou případech dostaneme stejný prvek, který můžeme dát do okna:

```
>>> display_window(moved(label("Ahoj"), 10, 50))
```

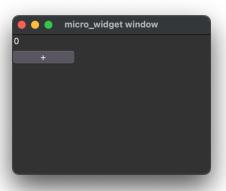

Složený prvek zadáme funkcí group očekávající dva prvky, které chceme složit:

```
>>> group(label("0"), moved(button("+"), 0, 20)) group(label('0', 0, 0), button('+', None, 0, 20))
```

Příkaz:

```
>>> display_window(group(label("0"), moved(button("+"), 0, 20)))
zobrazí okno:
```


Obsah okna můžeme určit funkcí:

Obsah předchozího okna můžeme zadat i takto:

```
>>> counter(0)
group(label('0', 0, 0), button('+', None, 0, 20))
```

Zadáme jinou hodnotu počítadla:

>>> display_window(counter(1))

Funkci display_window můžeme zavolat i následovně.

```
display_window(content, initial_state)
```

Argument *content* musí být funkce jednoho parametru, která vrací ovládací prvek, a argument *initial_state* je libovolná hodnota. Nejprve se zavolá *content* na *initial_state*. Tím se obdrží ovládací prvek, který bude obsahem zobrazeného okna.

Naposledy zobrazené okno získáme i příkazem:

```
>>> display window(counter, 1)
```

Zobrazené okno má **stav**, kterým je na začátku hodnota *initial_state*. Druhý argument tlačítka udává stav, do kterého okno přejde při jeho stisku:

```
button(text, next_state)
```

Upravíme definici funkce **counter** tak, aby další stav po stisku tlačítka byl o jedna větší než aktuální stav:

Pokud by například byl aktuální stav nula, pak další stav je číslo jedna:

```
>>> counter(0)
group(label('0', 0, 0), button('+', 1, 0, 20))
```

Zobrazíme počítadlo:

>>> display_window(counter, 0)

Po kliku na tlačítko se aktuální stav okna změní na číslo jedna a v důsledku toho se hodnota počítadla zvětší:

Poslední varianta volání funkce display_window je následující.

```
display_window(content, initial_state, update)
```

Argument *update* musí být funkce dvou parametrů. Funkce se volá v případě, že dojde k **vyvolání akce**. V takové situacise funkce *update* zavolá na aktuální stav a vyvolanou akci a vrátí následující stav okna.

Druhý argument tlačítka se také nazývá **akce**. Při stisku tlačítka se vyvolá jeho akce.

Opět upravíme funkci counter:

Všimněte si, že nyní je akce tlačítka vždy číslo jedna:

```
>>> counter(5)
group(label('5', 0, 0), button('+', 1, 0, 20))
```

Přidáme funkci na zpracování vyvolaných akcí:

```
def update_counter_value(value, increment):
    return value + increment
```

Pokud by aktuální stav bylo číslo pět a akce číslo jedna, pak funkce určí následující stav:

```
>>> update_counter_value(5, 1)
6
```

Počítadlo zobrazíme příkazem:

```
display_window(counter, 0, update_counter_value)
```

Druhý argument textového pole je akce:

```
entry(text, action)
```

Při změně textu v poli se vyvolá akce:

```
[action, text]
```

kde text je změněný text.

Například tento jednoduchý příklad zopakuje pod textovým polem v něm zadaný text:

Po napsání ahoj do textového pole obdržíme:

Otázky a úkoly na cvičení

1. Uvažujme program:

```
def succ(x):
    return x + 1

def square(x):
    return x ** 2

def comp(f, g):
    return lambda x: f(g(x))

Zakreslete všechna prostředí a funkce, které vzniknou vykonáním programu a vyhodnocením:

>>> comp(succ, square)(3)
10
```